

VAGA GENERAL DE 24 HORES CONTRA ELS ERES I ELS ACOMIADAMENTS

PER UN GIR SINDICAL A L'ESQUERRA PER UN SINDICALISME COMBATIU I DE CLASSE

Després d'una dècada de beneficis rècord, en que la gran banca, els grans monopolis i els especuladors immobiliaris s'han fet d'or a costa de la gran majoria de la població, ens trobem amb una crisi financera descontrolada, la més important des del crack del 1929, que s'estén des dels països més industrialitzats als continents més pobres.

Amb la crisi de l'economia capitalista, la caiguda de vendes (al sector immobiliari, al sector de l'automòbil...) és un fet, com ho és que les exagerades expectatives de beneficis de multinacionals i grups financers s'han esvaït súbitament. Aquesta crisi no és més que la conseqüència d'una contradicció implícita en el capitalisme: la gran capacitat de producció a nivell mundial no es correspon amb la capacitat de consum de la gran majoria de la població. Aquesta "sobreproducció" és alhora producte d'un altre conflicte sense solució possible sota el capitalisme: mentre que la producció és social (en el procés productiu participen milers de treballadors d'una manera integrada), l'apropiació de la riquesa produïda pel treball és individual, se la queda l'empresari o un grapat de capitalistes, autèntics magnats multimilionaris que juguen amb el futur de milers de famílies amb una frivolitat escandalosa.

Ara pretenen recuperar la seva taxa de beneficis descarregant sobre les espalles de la classe obrera les conseqüències de la crisi del seu sistema: acomiadaments, retalls salarials, privatitzacions dels serveis públics, precarietat... Es preveu que l'atur en els propers mesos superi els 3 milions a l'estat espanyol (arribant al nivell de la crisi del 1993). En els últims dotze mesos l'atur s'ha incrementat un 37%. A Andalusia ja arriba al 18,3% de la població ocupada i a aquest percentatge es podria arribar a tot l'estat a l'any 2010, si no és abans.

Davant d'aquest increment de l'atur, amb l'allau d'expedients de regulació d'ocupació presentats (Nissan, Seat, Ono, Pirelli, Frigo, grup Zeta...) el govern de Zapatero i el del tripartit s'han limitat a dir que es "miraran els ERES amb lupa", com ha dit la consellera de Treball, Mar Serna, o que no convé transmetre la imatge d'un "mercat laboral conflictiu", segons paraules del President Montilla. No és això el que esperen els treballadors de Nissan, Pirelli, Frigo, Ono... i les seves famílies dels dirigents dels partits que estan al govern. El que esperen és que anunciïn clarament el rebuig als expedients presentats per les multinacionals i que imposin condicions que obliguin a invertir a les multinacionals per garantir la viabilitat de les factories i tots i cada un dels llocs de treball. Si les multinacionals no accepten aquestes condicions, doncs que el govern nacionalitzi les empreses, sense indemnització, i les posi sota control dels mateixos treballadors i les seves organitzacions.

D'altra banda, el govern de Zapatero ha anunciat que es destinaran 5.250 milions d'euros per a política actives d'ocupació (accions de formació i reciclatge per als aturats, bàsicament) el 2009. Però aquesta quantitat és completament insuficient amb l'increment de pràcticament un milió d'aturats en l'últim any. Tot i aquesta partida es destinarà un 23% menys per aturat.

També han anunciat un pla d'obres públiques de 8.000 milions d'euros per generar llocs de treball, però aquesta quantitat a més de ser clarament insuficient, una part important anirà directament a les butxaques de les constructors privades que s'han beneficiat del boom immobiliari. Aquestes tímides mesures econòmiques contrasten de forma escandalosa amb els 50.000 milions d'euros dels pressupostos públics que es

destinaran per a donar liquidesa a la banca, i dels 100.000 milions per avalar els deutes dels grans banquers. En total 150.000 milions d'euros que han sortit principalment de les butxaques dels assalariats per "ajudar" als que segueixen presumint de beneficis multimilionaris. Banco Santander, per exemple, pretén arribar als 10.000 milions d'euros de beneficis aquest any 2008. És aquesta la política que s'espera d'un govern que es diu socialista?

Igualment, la supressió de l'impost sobre el patrimoni, que representa regalar 1.800 milions d'euros als més rics, és una altra mesura que el govern Zapatero tira endavant i que no té cap tipus de justificació per part d'un govern que presumeix de que la seva prioritat són "els treballadors i els sectors més desprotegits de la societat", com ha dit més d'un cop Rodríguez Zapatero.

Però l'ofensiva de la patronal no s'acaba amb l'escalada d'acomiadaments i EREs, sinó que amb l'excusa de la crisi llancen nous atacs: retallada de les cotitzacions a la Seguretat Social, nova rebaixa a l'impost de societats, més privatitzacions, més moderació salarial, més "flexibilitat" (d'horaris, de torns...) i reduir l'absentisme passant el control de les baixes completament a les mútues patronals. Tota una declaració de guerra! Aquesta és la seva alternativa per sortir de la crisi. Que els treballadors paguem els plats trencats del seu sistema, del capitalisme. D'una manera semblant, els companys d'hostaleria també han vist per escrit les mesures amb les que els empresaris del sector hotelier pensen millorar els resultats: mà d'obra barata i estudiants en pràctiques (així, literalment). Són uns genis, els Gaspart i companyia! És ben clar que aquests són els seus plans, com també ho són les externalitzacions, per dividir les plantilles i poder imposar més còmodament les seves condi-

cions draconianes: més flexibilitat horària, acomiadaments...

Hem de parar-los els peus.

Per un sindicalisme combatiu, de classe i democràtic!

La política sindical practicada pels dirigents d'UGT i CCOO en els últims anys de concessions a la patronal i el govern no ens serveix. Els pactes de moderació salarial a canvi de reduir la precarietat no han servit de res, perquè la precarietat ha continuat tan malament com sempre, tot i les importants subvencions als empresaris per a la contractació indefinida. I ara, amb la crisi, poden dir que el percentatge d'eventuals baixa, però perquè passen directament a engruixir les fileres dels aturats. Aquesta crisi ha agafat per sorpresa els dirigents sindicals. En comptes de preparar al moviment obrer per a una lluita decisiva, Méndez i Fidalgo, Álvarez i Coscubiela, s'han afartat de reclamar un nou model de creixement per sortir de la crisi. Un model basat en la indústria, la tecnologia, la formació, etc., que substitueixi al totxo i la mà d'obra barata com a motors de l'economia. Però ja hem vist que els empresaris tenen uns altres plans.

Els joves i els treballadors hem de passar a l'ofensiva. Hem de parar-los els peus. Hi ha les condicions per a un moviment general de la classe treballadora, en contra dels acomiadaments, en contra de les privatitzacions, en contra dels plans milionaris de rescat per a la banca i les multinacionals.

És necessari convocar una Vaga General de 24 hores per unificar les lluites i obligar els governs a fer una política en beneficis dels treballadors i no en benefici dels capitalistes.

Per una alternativa socialista davant la crisi del capitalisme

- Per la recuperació del poder adquisitiu dels salaris. Escala mòbil preus salaris. Salari mínim de mil euros al mes a partir dels 16 anys.
- Retirada immediata de la directiva europea de les 60 hores. Jornada laboral de 35 h. sense reducció salarial per repartir el treball i mantenir l'ocupació.
- En defensa de tots els llocs de treball. Nacionalització de les empreses en crisi sota control democràtic dels treballadors. Jubilació als 60 anys amb el 100% del salari amb contractes de relleu.
- Subsidi d'atur indefinit fins trobar una feina equivalent a un SMI de 1.000 euros. Cap retall al subsidi d'atur. Transport gratuït per als aturats.
- No a la precarietat laboral. Fix als quinze dies. Per a feines periòdiques, contractes de fixos discontinus. No a les ETTs.
- No al prestamisme laboral. Integració en plantilla dels treballadors de companyies auxiliars que treballen de forma permanent en el recinte de la factoria. Equiparació salarial i de jornada dels treballadors d'auxiliars amb la principal. Control efectiu de la jornada laboral. Una única companyia per activitat. Prohibició de la subcontractació en cadena.
- Per una sanitat i una educació públiques, dignes i de qualitat! No a la privatització dels serveis públics! Renacionalització de les empreses públiques privatitzades!
- Nacionalització, sota control obrer i sense indemnització, dels monopolis de la construcció per fer un milió de vivendes socials de lloguer en els propers quatre anys. Limitació legal del lloguer mensual al 10% dels ingressos familiars.
- Derogació de la Llei d'Estrangeria i de la Directiva de retorn. Plens drets laborals i ciutadans per als immigrants.
- Nacionalització sense indemnització de la banca, els grans monopolis i els latifundis, sota el control democràtic dels treballadors i les seves organitzacions, per posar l'economia a disposició de les necessitats socials.

REUNIÓ SINDICAL - EL MILITANTE PER UN GIR SINDICAL A L'ESQUERRA

DIA: Dimecres 10 de desembre / HORA: 7h de la tarda

LLOC: Casal Marxista - carrer Reina Amàlia 6 baixos Barcelona

Contacta amb nosaltres

• **Barcelona** 933 298 921

• **Girona** 657 212 367

• **Tarragona** 660 721 075

• **Mallorca** 629 931 921

• **País Valencià** 961 339 120

barcelona

girona

tarragona

mallorca

valencia

@elmilitante.org